

DECIZIA NR. 2 emisa de DGFP Hunedoara in anul 2010

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara a fost sesizată cu adresa nr.X de către Activitatea de inspecție fiscală asupra contestației formulată de **SC X SNC**, cu sediul în X, județul Hunedoara, împotriva **Deciziei de impunere nr. X privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală**, încheiată de către Activitatea de inspecție fiscală și care vizează suma totală de **X lei reprezentând:**

- **X lei - impozit pe profit**
- **X lei - majorări de întârziere**
- **X lei - taxă pe valoarea adăugată**
- **X lei - majorări de întârziere**

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.207 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 Republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Constatând că în speța sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.206 si art.209 alin.1 lit.a din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Prin contestația formulată, agentul economic solicită anularea deciziei de impunere, considerând măsurile dispuse prin actul de control și decizia de impunere privind obligațiile fiscale, ca fiind profund netemeinice și nelegale, arătând că, creanța fiscală privind impozitul pe profit și obligațiile anexe ca obligații suplimentare, s-au determinat în contradicție cu prevederile art.13 și art.64 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în sensul că, determinarea bazei de impunere în sumă suplimentară de X lei privind impozitul pe profit, s-a făcut prin neluarea în considerare a documentelor justificative și evidențelor

contabile, care, potrivit art.94 din OG 92/2003 constituie probe în stabilirea bazei de impunere.

Organele de inspecție fiscală, contrar prevederilor art.94 alin.1 din Codul de procedură fiscală, nu verifică și nu stabilesc bazele de impunere a profitului în corespondență cu legătură de cauzalitate dintre venituri și cheltuieli și a prevederilor legislației fiscale, arătând următoarele:

În perioada X, agentul economic verificat nu a înregistrat asupra cheltuielilor, costuri deductibile fiscal în sumă totală de X lei reprezentând:

- cheltuieli privind materialele de natura obiectelor de inventar în sumă totală de X lei și care din eroare, nu s-au contabilizat asupra cheltuielilor de exploatare, concomitent cu evidențierea în clasa 8, respectiv contul 8035 "stocuri de natura obiectelor de inventar date în folosință".
- cheltuielile de exploatare privind amortizările în sumă totală de X lei, aferentă intrării în patrimoniu a X imobilizări corporale și care se înregistrează în contabilitate ca și o cheltuială.
- cheltuielile accesorii aferente contractelor de leasing, respectiv costurile finanțării și care se înregistrează pe costurile cu dobânzile și pe costurile reprezentând alte cheltuieli financiare.

Potrivit punctului 13 din Normele metodologice date în aplicarea Legii 571/2003, aprobate prin HG 44/2004 și care concretizează regulile generale privind calculul profitului impozabil „Veniturile sau cheltuielile înregistrate eronat sau omise se corectează prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale căreia îi aparțin”. În cazul în care contribuabilul constată că după depunerea declarației anuale un element de venit sau de cheltuială a fost omis, ori a fost înregistrat eronat contribuabilul este obligat să depună declarația rectificativă pentru anul fiscal respectiv.

Potrivit evidenței fiscale, SC X SNC a achitat în perioada X un impozit pe profit în sumă de X lei.

Așa cum rezultă din dezvoltarea argumentelor legale (contabile și fiscale) pe perioada X, agentul economic avea obligații privind impozitul pe profit în sumă de X lei, fapt ce conduce la constatarea inexistenței bazei de impunere pentru profitul impozabil suplimentar, precum și a lipsei de temeinicie legală pentru impozitul pe profit de X lei, determinat în contradicție cu prevederile art.23 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

În dimensionarea bazei de impunere suplimentară în sumă de X lei, organele de inspecție fiscală nu au luat în considerare prevederile art.138 din Legea 571/2003 privind ajustarea bazei de impozitare în cazul refuzurilor parțiale privind cantitatea, calitatea și modalitatea de plată a bunurilor și serviciilor prestate.

Concluzionând, contestatorul susține că organele fiscale nu au respectat prevederile art.7 din OG 92/2003 privind determinarea situației

reale a persoanei controlate cu aplicarea regimului fiscal corespunzător, fiind evident că scopul urmărit de legiuitor și nesocotit de către organele de control în acest caz, era de îndrumare a contribuabilului pentru corectarea declarațiilor fiscale privind impozitul pe profit în perioada X, în sensul cuprinderii ca și cheltuieli deductibile a costurilor menționate mai sus în sumă de X lei.

Cu privire la taxa pe valoarea adăugată, contestatorul arată că, potrivit Deciziei de impunere, s-a determinat ca obligație suplimentară taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei, din care TVA stabilită ca diferență între deconturile lunare și sumele înregistrate în jurnalele de TVA și balanțe, în sumă de X lei.

Așa cum rezultă din evidența contabilă și fiscală, sumele determinate pentru anul X de X lei și anul X de X lei, nu au temeinicie legală, documentele justificative respectiv jurnalele de TVA, deconturile și balanțele cuprinzând alte sume față de constatările organelor de control, astfel că din suma de X lei se justifică legal ca obligație suplimentară numai taxa pe valoarea adăugată în sumă de X lei.

Referitor la stornările constatate de organele de inspecție fiscală, acestea au fost tratate ca diminuare a bazei impozabile, contrar prevederilor art.90-92 din Directiva TVA, fără a avea în vedere că stornările s-au făcut luând în considerare refuzurile parțiale negociate de către societatea comercială cu clienții ce nu au fost finalizate prin acorduri scrise, precum și înregistrarea dublă în jurnalele de vânzări a bazei de impozitare privind TVA, atât prin facturi emise cât și monetarele prin care s-au încasat parțial aceste facturi, potrivit art.138 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Contestatorul susține că, deși faptic a efectuat ajustarea bazei impozabile cu suma de X lei, nu a emis facturile cu valorile înscrise cu semnul minus, deși a înregistrat situațiile prevăzute de art.138 din Legea 571/2003, fiind în drept să-și ajusteze baza impozabilă a taxei, arătând că probează cu documente justificative înregistrate în evidența contabilă analitică a clienților pe perioada X.

De asemenea, contestatorul susține că, în determinarea majorărilor de întârziere în valoare de X lei aferente impozitului profit și taxei pe valoarea adăugată, stabilite ca obligații suplimentare, organele de inspecție fiscală nu au luat în considerare prevederile art.119, art.120 din OG 92/2003 privind Codul Fiscal, în sensul că majorările de întârziere se datorează pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de inspecție fiscală, au consemnat următoarele:

IMPOZIT PE PROFIT

La nivelul anului X

Cu privire la cheltuielile cu dobanzi, amenzi, penalitati datorate catre autoritati romane

În anul X, societatea a înregistrat în evidența contabilă în contul de cheltuieli de exploatare 6581 dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, confiscările și penalitățile de întârziere datorate către autoritățile române, în sumă totală de X lei, sumă care nu a fost cuprinsă în baza impozabilă aferentă impozitului pe profit.

Prin încălcarea prevederilor art.21 alin.4 lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, societatea a diminuat masa profitului impozabil pe perioada verificată cu suma de X lei, având ca și consecință fiscală **diminuarea impozitului pe profit datorat de către societate cu suma de X lei.**

Pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă de X lei, în timpul inspecției fiscale au fost calculate ca acesorii, **majorări de întârziere în sumă de X lei.**

La nivelul anului X

Cu privire la modul de determinare a impozitului pe profit

În anul X, societatea nu a determinat impozitul pe profit în conformitate cu art.19 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Conform datelor înregistrate în balanța de verificare, impozitul pe profit determinat de organele de control este în sumă de X lei.

Impozitul pe profit înregistrat în balanța de verificare este în sumă de X lei

Prin încălcarea prevederilor art.19 alin.1 și art.21 alin.4 lit.a) și b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, societatea a diminuat masa profitului impozabil pe perioada verificată cu suma de X lei, având ca și consecință fiscală **diminuarea impozitului pe profit datorat de către societate cu suma de X lei.**

Pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă de X lei, în timpul inspecției fiscale au fost calculate ca acesorii, **majorări de întârziere în sumă de X lei.**

Cu privire la metodele contabile privind ieșirea din gestiune a stocurilor

În anul X, societatea a descărcat din gestiune mărfuri în valoare de X lei (cheltuieli cu marfa înregistrate în contul 607 în valoare de X lei + adaos înregistrat în contul 378 în valoare de X lei).

Venitul înregistrat de societate în contul 707 este în valoare de X lei.

Diferența de X lei reprezintă cheltuielă care nu este efectuată în scopul realizării de venituri.

Prin încălcarea prevederilor art.19 alin.2 coroborat cu art.21 alin.4 lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și

completările ulterioare, societatea a diminuat masa profitului impozabil pe perioada verificată cu suma de X lei, având ca și consecință fiscală **diminuarea impozitului pe profit datorat de către societate cu suma de X lei.**

Pentru **impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă de X lei**, în timpul inspecției fiscale au fost calculate ca accesorii, **majorări de întârziere în sumă de X lei.**

Cu privire la înregistrarea veniturilor realizate

În lunile X, X, X, X și X, societatea prin înregistrările efectuate, și-a diminuat atât veniturile cât și taxa pe valoarea adăugată.

Pentru înregistrările efectuate în jurnalele de vânzări (stornări de venituri și TVA) societatea nu a prezentat documente justificative.

Prin încălcarea prevederilor art.19 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, societatea a diminuat masa profitului impozabil pe perioada verificată cu suma de X lei, având ca și consecință fiscală diminuarea impozitului pe profit datorat de către societate cu suma de X lei.

Pentru **impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă de X lei**, în timpul inspecției fiscale au fost calculate ca accesorii, **majorări de întârziere în sumă de X lei.**

La nivelul anului X

Cu privire la modul de determinare a impozitului pe profit

În anul X societatea nu a determinat impozitul pe profit în conformitate cu art.19 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Conform datelor înregistrate în balanța de verificare, impozitul pe profit determinat de organele de control este în suma de X lei.

Impozitul pe profit înregistrat în balanța de verificare este în sumă de X lei.

Prin încălcarea prevederilor art.19 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, societatea a diminuat masa profitului impozabil pe perioada verificată cu suma de X lei, având ca și consecință fiscală diminuarea impozitului pe profit datorat de către societate cu suma de X lei.

Pentru **impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă de X lei**, în timpul inspecției fiscale au fost calculate ca accesorii, **majorări de întârziere în sumă de X lei.**

Cu privire la înregistrarea veniturilor realizate

În lunile X, X, X, X, X, X și X, societatea prin înregistrările efectuate și-a diminuat atât veniturile cât și taxa pe valoarea adăugată.

Pentru înregistrările efectuate în jurnalele de vânzări (stornări de venituri și TVA) societatea nu a prezentat documente justificative.

Prin încălcarea prevederilor art.19 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, societatea a diminuat masa profitului impozabil pe perioada verificată cu suma de X lei, având ca și consecință fiscală diminuarea impozitului pe profit datorat de către societate cu suma de X lei.

Pentru **impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă de X lei**, în timpul inspecției fiscale au fost calculate ca acesorii, **majorări de întârziere în sumă de X lei**.

La nivelul anului X

Cu privire la cheltuielile cu dobânzi, amenzi, penalități datorate către autorități române

În anul X, societatea a înregistrat în evidența contabilă în contul de cheltuieli de exploatare 6581 dobânzi/majorări de întârziere, amenzi, confiscări și penalitățile de întârziere în sumă totală de X lei.

Societatea nu a prezentat documente justificative de înregistrare în contabilitate pentru suma de X lei, dar a menționat că datorită faptului că în anii precedenți nu le-a impozitat ca și cheltuială nedeductibilă în conformitate cu art.21 alin.4 lit.b din Legea 571/2003, le-a impozitat în anul X și din greșeală a mai înregistrat cheltuiala încă o dată.

În anul X, impozitul pe profit determinat de organele de control în conformitate cu art.19 alin.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, este în sumă de X lei.

Impozitul pe profit înregistrat în balanța de verificare este în sumă X lei.

Impozitul pe profit declarat la AFP X este în sumă de X lei.

Diferența de X lei care este înregistrată și în contul 448, a fost cuprinsă în baza impozabilă pentru determinarea impozitului pe profit.

Prin încălcarea prevederilor art.19 alin.1 coroborat cu art.21 alin.4 lit.f din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, societatea a diminuat masa profitului impozabil pe perioada verificată cu suma de X, respectiv și-a diminuat în balanța de verificare impozitul pe profit datorat cu suma de X lei, dar a declarat la AFP X impozit pe profit datorat cu X lei mai mult.

TAXA PE VALOAREA ADĂUGATĂ

La nivelul anului X

Cu privire la stornarea unor operațiuni fara documente justificative

În lunile X, X, X, X și X, societatea prin înregistrările efectuate și-a diminuat atât veniturile cât și taxa pe valoarea adăugată.

Pentru înregistrările efectuate în jurnalele de vânzări (stornări de venituri și TVA) societatea nu a prezentat documente justificative.

Neexistând documente justificative, s-a repus atât venitul cât și taxa pe valoarea adăugată.

Prin încălcarea prevederilor art.6 din Legea contabilității nr.82/1991 Republicată, art.126 alin.1, art.19 alin.1, art.128 alin.4 și art.140 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, societatea a diminuat TVA-ul de plată pe perioada verificată cu suma de X lei.

Pentru **TVA-ul stabilit suplimentar în sumă de X lei**, în timpul inspecției fiscale au fost calculate ca accesorii, **majorări de întârziere în sumă de X lei**.

La nivelul anului X

Cu privire la achizițiile intracomunitare

În luna X, societatea a achiziționat mărfuri din Italia.

Societatea a înregistrat facturile în jurnalul de cumpărări și pentru care nu s-a înregistrat taxă pe valoarea adăugată colectată.

Prin încălcarea prevederilor art.130¹ și 137 din Legea nr.571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, societatea a diminuat TVA de plată cu suma de X lei.

Pentru **TVA-ul stabilit suplimentar în sumă de X lei**, în timpul inspecției fiscale au fost calculate ca accesorii, **majorări de întârziere în sumă de X lei**.

În lunile X, X, X, X, X și X, societatea prin înregistrările efectuate și-a diminuat atât veniturile cât și taxa pe valoarea adăugată.

Pentru înregistrările efectuate în jurnalele de vânzări (stornări de venituri și TVA) societatea nu a prezentat documente justificative.

Prin încălcarea prevederilor art.6 din Legea contabilității nr.82/1991 Republicată, art.126 alin.1, art.128 alin.4 și art.140 din Legea nr.571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, societatea a diminuat TVA de plată cu suma de X lei.

Pentru **TVA-ul stabilit suplimentar în sumă de X lei**, în timpul inspecției fiscale au fost calculate ca accesorii, **majorări de întârziere în sumă de X lei**.

Cu privire la diferențele constatate între sumele înregistrate în evidența contabilă și cele declarate la AFP X

În urma verificărilor efectuate, s-au constatat diferențe între TVA-ul înregistrat în balanța de verificare și TVA-ul înregistrat în Deconturile de TVA, astfel:

- în anul X a fost declarat în mod eronat TVA de recuperat aferentă lunii martie de X lei, rezultând o diferență de X lei față de suma înregistrată în jurnalele de TVA și balanța de verificare la X.

- în anul X a fost declarată TVA de plată aferentă lunii aprilie suma de X lei, rezultând o diferență de X lei față de suma înregistrată în jurnalele de TVA și balanța de verificare la X.

- în anul X a fost declarat în mod eronat TVA de recuperat aferentă lunii iulie în sumă de X lei, rezultând o diferență de X lei față de suma înregistrată în jurnalele de TVA și balanța de verificare la X.

Pentru diferențe constatate între evidența contabilă și Fișa sintetică totală, în suma totală de X lei, se va emite Decizie de impunere în conformitate cu art.85 din OG nr.92/2003 Republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Pentru **TVA-ul stabilit suplimentar în sumă de X lei**, au fost calculate **majorări de întârziere în sumă de X lei**.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de inspecție fiscală și actele normative invocate de contestatoare și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

SC X SNC, are sediul în X, județul Hunedoara, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr.X, cod unic de înregistrare RO X, reprezentată legal prin doamna X, în calitate de administrator.

Perioada supusă verificării: X.

A. Referitor la suma totală de X lei reprezentând impozit pe profit și accesoriile aferente acestuia în sumă de X lei, cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara prin Biroul de soluționare a contestațiilor, se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care contestația nu este motivată, SC X SNC X neaducând niciun argument în susținerea cauzei cu referire la obiectul contestației.

In fapt, prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr.X emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.10921/08.09.2009, **SC X SNC X** contestă impozitul pe profit și accesoriile aferente, fără a aduce argumente și fără a prezenta documente din care să rezulte o altă situație decât cea constatată de organul de inspecție fiscală.

În urma verificării care a cuprins perioada 01.07.2005 – 31.12.2008, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății

impozit pe profit de plată în sumă de X lei pentru care au calculat majorări de întârziere aferente în sumă de X lei.

Astfel, organele de inspecție fiscală au emis Decizia de impunere ca urmare a constatărilor cuprinse în Raportul de inspecție fiscală.

Se reține că societatea, deși contestă totalitatea aspectelor care au participat la stabilirea rezultatului fiscal pe perioada supusă verificării, aceasta nu aduce argumente care să fie justificate cu documente și motivate pe bază de dispoziții legale prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o altă situație față de cea constatată de organele de inspecție fiscală.

In drept, la art.206 alin.1 lit.c și lit.d din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se precizează:

***“Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]
c) motivele de fapt și de drept;
d) dovezile pe care se întemeiază; [...]”***

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, contestația formulată de societate trebuia să cuprindă motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care aceasta se întemeiază.

Prin contestația formulată, societatea combate constatările organelor de inspecție fiscală numai prin afirmația *“scopul urmărit de legiuitor și nesocotit de către organele de control în acest caz era de îndrumare a contribuabilului pentru corectarea declarațiilor fiscale privind impozitul pe profit în perioada 2005 – 2008 în sensul cuprinderii ca și cheltuieli deductibile a costurilor neînregistrate de către societate”*, care nu au calitatea de motive de fapt și de drept și nici nu sunt sprijinite de dovezi din care să rezulte o altă situație decât cea constatată de organul de inspecție fiscală.

Prevederile Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, precizează:

Art.107 “Dreptul contribuabilului de a fi informat

(1) Contribuabilul va fi informat pe parcursul desfășurării inspecției fiscale asupra constatărilor rezultate din inspecția fiscală.

(2) La încheierea inspecției fiscale, organul fiscal va prezenta contribuabilului constatările și consecințele lor fiscale, **acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere potrivit art. 9**

alin. (1), cu excepția cazului în care bazele de impozitare nu au suferit nicio modificare în urma inspecției fiscale sau a cazului în care contribuabilul renunță la acest drept și notifică acest fapt organelor de inspecție fiscală.

(3) Data, ora și locul prezentării concluziilor vor fi comunicate contribuabilului în timp util.

(4) Contribuabilul are dreptul să prezinte, în scris, punctul de vedere cu privire la constatările inspecției fiscale.”

Art.9 “Dreptul de a fi ascultat

(1) Înaintea luării deciziei organul fiscal este obligat să asigure contribuabilului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la faptele și împrejurările relevante în luarea deciziei.

(2) Organul fiscal nu este obligat să aplice prevederile alin. (1) când:

a) întârzierea în luarea deciziei determină un pericol pentru constatarea situației fiscale reale privind executarea obligațiilor contribuabilului sau pentru luarea altor măsuri prevăzute de lege;

b) situația de fapt prezentată urmează să se modifice nesemnificativ cu privire la cuantumul creanțelor fiscale;

c) se acceptă informațiile prezentate de contribuabil, pe care acesta le-a dat într-o declarație sau într-o cerere;

d) urmează să se ia măsuri de executare silită.”

Totodată, așa cum rezultă din capitolul V din Raportul de inspecție fiscală nr.10921/08.09.2009 intitulat “Discuția finală cu contribuabilul” până la finalizarea inspecției fiscale de către echipa de control, societatea nu a formulat obiecțiuni cu privire la constatările organelor de inspecție fiscală cuprinse în Raportul de inspecție fiscală.

Având în vedere cele precizate mai sus, precum și prevederile legale în vigoare în perioada verificată, în speță se va face aplicațiunea prevederilor art.213 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile punctului 12.1 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează următoarele:

Art.213 “Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la

dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării...”

“12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

***[...] b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;[...]*”**,

organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste aceste sume, în conformitate cu prevederile pct. 2.4. din O.P.A.N.A.F. nr.519/2005:

„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”,

motiv pentru care se va respinge contestația formulată de **SC X SNC din X** ca nemotivată și nesusținută cu documente pentru impozitul pe profit în sumă de **X lei**.

In ceea ce privește majorările de întârziere în sumă X lei aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar de plată, se reține că, agentul economic nu aduce niciun fel de argumente privind cuantumul majorărilor de întârziere, data de la care au fost calculate majorările de întârziere, baza de calcul a acestora, numărul de zile de întârziere și cota aplicată.

In consecință, față de cele reținute, acestea se datorează în condițiile în care sunt accesorii debitului datorat, precum și principiului de drept, potrivit căruia accesoriul urmează principalul.

B. Referitor la suma totală de X lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată și accesorii aferente acesteia în sumă de X, cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara prin Biroul de soluționare a contestațiilor, se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care SC X SNC X, pentru parte din constatările organelor de inspecție fiscală nu aduce argumente și asupra celorlalte constatări, argumentele prezentate nu sunt susținute cu documente care să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală.

In fapt, prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr.X emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.10921/08.09.2009, **SC X SNC X** contestă taxa pe valoarea adăugată și accesorii aferente, fără a

aduce argumente și fără a prezenta documente din care să rezulte o altă situație decât cea constatată de organul de inspecție fiscală.

În urma verificării care a cuprins perioada 01.07.2005 – 31.12.2008, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății o taxă pe valoarea adăugată de plată în sumă de X lei, pentru care au calculat majorări de întârziere aferente în sumă de X lei.

Astfel, organele de inspecție fiscală au emis Decizia de impunere ca urmare a constatărilor cuprinse în Raportul de inspecție fiscală.

Se reține că societatea, deși contestă totalitatea aspectelor care au participat la stabilirea taxei pe valoarea adăugată pe perioada supusă verificării, aceasta nu aduce argumente care să fie justificate cu documente și motivate pe bază de dispoziții legale prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o altă situație față de cea constatată de organele de inspecție fiscală.

In drept, la art.206 alin.1 lit.c și lit.d din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se precizează:

“Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]”,

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, contestația formulată de societate trebuia să cuprindă motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care aceasta se întemeiază.

Prin contestația formulată, societatea combate constatările organelor de inspecție fiscală numai prin afirmații *“așa cum rezultă din evidența contabilă și fiscală, sumele determinate pentru anul 2006 de 3.109 lei și anul 2007 de 2.469 lei, **nu au temeinicie legală**”, „stornările constatate de organele de inspecție fiscală, au fost tratate ca diminuare a bazei impozabile, fără a avea în vedere că stornările s-au făcut **luând în considerare refuzurile parțiale negociate de către societatea comerciale cu clienții, ce nu au fost finalizate prin acorduri scrise, precum și înregistrarea dublă în jurnalele de vânzări**” și „**deși faptic a efectuat ajustarea bazei impozabile, nu a emis facturile cu valorile înscrise cu semnul minus**, deși a înregistrat situațiile prevăzute de art.138 din Legea 571/2003, fiind în drept să-și ajusteze baza impozabilă a taxei”, care nu au calitatea de motive de fapt și de drept și nici nu sunt sprijinite de dovezi din care să rezulte o altă situație decât cea constatată de organul de*

inspecție fiscală.

Organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar în sarcina societății o taxă pe valoarea adăugată în sumă de X lei, urmare înregistrărilor efectuate în jurnalele de vânzări, respectiv stornări și pentru care societatea nu a prezentat documente justificative, urmare achizițiilor intracomunitare și a diferențelor constatate între sumele înregistrate în evidența contabilă și cele declarate la organul fiscal territorial.

La art.6 alin.1 din Legea contabilității nr.82/1991 republicată, se precizează:

„(1) Orice operațiune patrimonială se consemnează în momentul efectuării ei într-un înscris care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.”

Având în vedere faptul că, societatea nu aduce niciun argument în susținerea contestației care să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, precum și prevederile legale în vigoare în perioada verificată, în speță se va face aplicațiunea prevederilor art.213 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile punctului 12.1 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează următoarele:

Art.213 “Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării...”

“12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...] b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;[...],”

organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste aceste sume, în conformitate cu prevederile pct. 2.4. din O.P.A.N.A.F. nr.519/2005:

„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”,

motiv pentru care se va respinge contestația formulată de **SC X SNC din X** ca nemotivată și nesustținută cu documente pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de **X lei**.

In ceea ce privește majorările de întârziere în sumă X lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită, se reține că, agentul economic nu aduce niciun fel de argumente privind cuantumul majorărilor de întârziere, data de la care au fost calculate majorările de întârziere, baza de calcul a acestora, numărul de zile de întârziere și cota aplicată.

In consecință, față de cele reținute, acestea se datorează în condițiile în care sunt accesorii debitului datorat, precum și principiului de drept, potrivit căruia accesorii urmează principalul.

C. In ceea ce privește contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.335 din 08.09.2009, cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara prin Biroul de soluționare a contestațiilor are competența de a soluționa acest capăt de cerere în condițiile în care dispoziția privind măsurile nu se referă la stabilirea de impozite, taxe, contribuții, datorie vamală precum și accesorii ale acestora, ci la măsuri în sarcina contribuabilului, neavând caracterul unui titlu de creanță fiscală.

In drept, potrivit art.209 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Biroul de soluționare a contestațiilor este competent să soluționeze **“contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a titlurilor de creanță privind datoria vamală [...].”**

Intrucât măsurile stabilite în sarcina **SC X SNC din X** prin Dispoziția nr.X nu vizează stabilirea obligațiilor fiscale ale contestatorului, fapt pentru care Dispoziția nu are caracterul unui titlu de creanță, se reține că soluționarea contestației pentru acest capăt de cerere intră în competența organelor fiscale emitente ale actului administrativ contestat, Biroul de soluționare a contestațiilor neavând competența de soluționare a dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, potrivit art.207

alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, care precizează:

“Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

Cu adresa nr.25828/01.10.2009, s-a transmis contestația formulată de **SC X SNC din X**, organului competent, respectiv, Activitatea de inspecție fiscală în calitate de organ emitent al dispoziției de măsuri.

Având în vedere cele arătate mai sus și în temeiul prevederilor art.216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 Republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE:

1. Respingerea ca nemotivată și nesusținută cu documente a contestației formulată de SC X SNC din X, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.X, referitoare la suma de X lei reprezentând:

- **X lei - impozit pe profit**
- **X lei - majorări de întârziere**
- **X lei - taxă pe valoarea adăugată**
- **X lei - majorări de întârziere**

2. Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara se dezinvestește cu soluționarea capătului de cerere privind Dispoziția nr.X.

Transmiterea contestației formulată de **SC X SNC din X**, organului competent, respectiv, Activitatea de inspecție fiscală, în calitate de organ emitent al dispoziției, s-a făcut prin adresa nr.X.

Prezenta poate fi atacată la Tribunalul Hunedoara în termen de 6 luni de la comunicare.

Director Coordonator